

РЕШЕНИЕ

№ 296

гр. П., 22.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П., IX ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Т.И.Т.

при участието на секретаря Т.Р.Т.
като разгледа докладваното от Т.И.Т. Гражданско дело № 20221720104954 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл.439 от ГПК.

Делото е образувано въз основа на искова молба от **М. М. П.**, ЕГН *****, с адрес: гр. П., ***, чрез адвокат Б. Б., срещу „***” ЕАД, ЕИК ***, седалище/адрес на управление: ***, с която е предявен иск с правно основание чл.439, вр. чл.124, ал.1 от ГПК, с искане да бъде признато за установено спрямо ответника, че ищеца не му дължи сумата от 2500.00 лева за главница, представляващи частичен иск от сума в общ размер на 23156.24 лева, от които главница в размер на 22128.67 лева и неизплатени разноси в размер на 1027.57 лева, ведно със законната лихва върху главницата до окончателното ѝ изплащане, за които суми на 26.06.2015 г. е бил издаден изпълнителен лист по арбитражно дело № 1495/2015 г. по описа на арбитър Б.Г. във вр. с т. д. № 4357/2015 г. по описа на Софийски градски съд, и въз основа на който е било образувано изпълнително дело № *** г. по описа на ЧСИ А.В.. Моли да му бъдат присъдени сторените по делото разноси.

Ищецът твърди, че процесните суми са погасени по давност.

В законоустановения срок „***” ЕАД са подали отговор, с който са оспорили предявения иск, като твърдят, че преди соченото от ищеца

изпълнително дело е било образувано друго такова, и давността е прекъсната многократно. В отговора изразява становище, че процесните суми не са погасени по давност. Противопоставил е възражение за прекомерност на заплатеното от ищеца адвокатско възнаграждение. По подробно изложените в отговора доводи и аргументи моли съда да отхвърли предявения иск, като им сее присъдят сторените по делото разноски.

В съдебно заседание ищецът се представлява от адв. Б..

Ответникът в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

II. районен съд, като взе предвид становището на страните и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 от ГПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта:

Съдът намира, че така предявения иск с правно основание чл.439 от ГПК е допустим, поради което и следва да се произнесе по същество.

По основателността:

От приложеното копие на изп. дело № *** г. по описа на ЧСИ Б.Б се установява, че на 26.06.2015 г. по арбитражно дело № 1495/2015 г. по описа на арбитър Б.Г. във вр. т.д. № 4357/2015 г. по описа на Софийски градски съд в полза на „***“ ЕООД е бил издаден процесният изпълнителен лист, съгласно който ищецът М. М. П., ЕГН ***** и Л.Д.Х. са осъдени да заплатят солидарно на „***“ ЕООД сумата от 22128.67 лева, заедно със законната лихва от 29.01.2015 г. – датата на постановяване на арбитражното решение до окончателното погасяване на задължението, сумата от 892.57 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение и сумата от 85.00 лева разноски по арбитражното производство, както и сумата от 50.00 лева, представляваща заплатена от молителя държавна такса в производството по издаване на изпълнителен лист.

По молба на „***“ ЕООД от 09.09.2015 г. и въз основа процесния изпълнителен лист е образувано изп. д. № *** г. по описа на ЧСИ Б.Б. В молбата на вискателя са посочени и конкретни изпълнителни действия, чрез които да се извърши принудителното изпълнение.

Видно от материалите съдържащи се в изпълнителното дело, по същото със запорни съобщения от 08.09.2015 г. до „***“ ЕАД са наложени запови

върху сметките на длъжниците. Със запорни съобщения от 08.09.2015 г. до „****“ ЕАД са наложени запори върху получаваните от длъжниците трудови възнаграждения.

С уведомление от 15.09.2015 г. „****“ ЕАД са уведомили ЧСИ, че длъжникът М. М. П. има наложен предходен запор върху получаваното от него трудово възнаграждение по образувано при ЧСИ – А.В. изпълнително дело, по който се удържат суми, поради което до започване на изплащането на суми по образуваното при ЧСИ изпълнително дело следва да бъдат погасени дължимите суми по преходния запор.

От съдържащите се в изпълнителното дело Протоколи за извършено погасяване се установява, че в периода от 25.09.2015 г. до 28.04.2016 г. чрез наложените запори на длъжника М. М. П., ЧСИ е събрал и превел в полза на вискателя сумата от 787.36 лева, с която сума е извършено погасяване на разносните по арбитражното дело и държавните такси. Последния превод от ЧСИ към вискателя е на 28.04.2016 г., което се установява от печатите положени върху гърба на изпълнителния лист.

Със запорно съобщение от 14.07.2016 г. ЧСИ Б.Б е наложила запор върху получаваното от М. М. П. трудово възнаграждение при „****“ ЕАД, които с уведомление от 28.07.2016 г. са уведомили ЧСИ, че М. М. П. не работи при тях, считано от 01.04.2016 г.

Няма спор, че с Договор за продажба и прехвърляне на вземания от 08.08.2018 г. сключен между „****“ ЕООД и ответника, „****“ ЕАД са придобили процесното вземане.

С Постановление за прекратяване от 04.03.2021 г. и по молба на „****“ ЕАД, ЧСИ Б.Б е прекратила на основание чл.433, ал.1, т.8 от ГПК изпълнителното производство по изп.д. № *** г. по описа на ЧСИ Б.Б.

По молба на ответното дружество и въз основа на процесния изпълнителен лист на 24.06.2021 г. при ЧСИ А.В. е образувано изп. д. № *** г. В молбата ответното дружество е посочило способности на изпълнение, като е и възложило на ЧСИ на основание чл.18 от ЗЧСИ да извърши всички действия за хода на изпълнителното производство.

По образуваното изп.д. № *** г., ЧСИ А.В. със запорни съобщения от 18.07.2021 г. до „****“, до „****“ АД, до „****“ АД е наложен запор върху

получаваното от длъжника М. М. П. трудово възнаграждение и открити сметки в Банките, а със запорно съобщение от 18.07.2021 г. до „***“, до „*** (***“ ЕАД, „***“ АД, до „***“ АД, са наложени запори върху получаваното от длъжника Л.Д.Х. трудово възнаграждение и открити сметки.

При така установеното от фактическа страна, се налагат следните правни изводи:

Съгласно чл.439 от ГПК, длъжникът по изпълнителното производство може да оспори чрез иск изпълняемото право на вискателя, ако възраженията му се основат на факти, настъпили след издаването на съдебния акт.

Искът по чл.439 от ГПК е отрицателен установителен иск и с него ищецът се домогва да установи, че изпълняемото право на вискателя по изпълнителното дело, вследствие на новонастъпили след постановяването на съдебния акт факти, е престанало да съществува, или че изпълняемостта му не е настъпила.

Предявеният иск е основан на твърдения, че ищецът не дължи процесните суми на ответника поради наличие на новонастъпили обстоятелства след влизане в сила на арбитражното решение на парично задължение, с което е признато вземането спрямо ищеца, а именно погасяването на вземанията, поради изтекла погасителна давност.

Процесните вземания са установени с арбитражно решение, въз основа на което на 26.06.2015 г. е издаден и изпълнителния лист, поради което на основание чл.117, ал.2 от ЗЗД давността за тях е петгодишна.

Съгласно чл.117, ал.2 от ЗЗД, ако вземането е установено със съдебно решение, срокът на новата давност е всякога пет години.

Съдът намира, че арбитражното решение е влязло в сила на 26.06.2015 г. когато е издаден изпълнителния лист, въз основа на който при ЧСИ – Б.Б е образувано изпълнително дело № *** г., която дата е и по – късната дата, доколкото липсва отразяване в изпълнителния лист относно датата на влизане в сила на арбитражното решение.

В случая съгласно процесния изпълнителен лист ищецът е осъден да заплати солидарно с Л.Д.Х. на „***“ ЕООД процесните вземания, поради което има качеството на солидарен длъжник. По силата на чл.125, ал.1 от ЗЗД спирането и прекъсването на давността срещу един солидарен длъжник не

произвежда действие спрямо останалите съдлъжници. Следователно, предвид относителното действие на солидарността, в конкретния случай тя следва да бъде съобразена само по отношение на ищеца в настоящото производство – М. М. П..

В горния смисъл от датата на влизане в сила на арбитражното решение - 26.06.2015 г. до образуване на изпълнителното дело № *** г. по описа на ЧСИ – Б.Б - 03.09.2015 г. е изминал период от почти три месеца, поради което предвидената в чл117, ал.2 от ЗЗД погасителна давност не е изтекла.

На 26.06.2015 г. е постановено Тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. по тълк.д. № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС. С разрешенията дадени в т.10 от Тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. по тълк.д. № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС е прието, че давността се прекъсва с предприемането на кое да е изпълнително действие в рамките на определен изпълнителен способ (независимо от това дали прилагането му е поискано от вискателя и/или е предприето по инициатива на частния съдебен изпълнител по възлагане от вискателя съгласно чл.18, ал.1 от ЗЧСИ): насочването на изпълнението чрез налагане на заповест или възбрана, присъединяването на кредитора, възлагането на вземане за събиране или вместо плащане, извършването на опис и оценка на вещ, назначаването на пазач, насрочването и извършването на продан и т.н. до постъпването на парични суми от проданта или на плащания от трети задължени лица. Съгласно разясненията дадени в посоченото Тълкувателно решение, нова погасителна давност за вземането започва да тече от датата, на която е поискано или е предприето последното валидно изпълнително действие. В мотивите на посоченото тълкувателно решение е разяснено, че за разлика от исковия процес, където давността за вземането се прекъсва еднократно - в началото на процеса, то при изпълнителния процес давността се прекъсва многократно – с предприемането на всяко действие за принудително изпълнение. Новата давност започва да тече от този момент и с предприемането на всяко действие за принудително изпълнение се прекъсва. В изпълнителния процес давността не спира, защото кредиторът може да избере дали да действа (да иска нови изпълнителни способности, защото все още не е удовлетворен), или да не действа (да не иска нови изпълнителни способности).

В горния смисъл и съгласно приетото в т.10 от Тълкувателно решение

№ 2 от 26.06.2015 г. по тълк.д. № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС, давността е прекъсвана, с подаването на молбата от „***“ ЕООД на 03.09.2015 г., въз основа на която при ЧСИ – Б.Б е образувано изп.д. № *** г., тъй като в същата взыскателят е насочил изпълнението чрез конкретен изпълнителен способ, по която молба ЧСИ е наложил заповест върху трудовото възнаграждение и сметки на ищеца със заповестно съобщение от 08.09.2015 г., до „***“ ЕАД и до „***“ ЕАД, от които заповести в периода от 25.09.2015 г. до 28.04.2016 г. е събрана сумата от 787.36 лева, която сума ЧСИ е превел в полза на взыскателя. Видно от положените печати на гърба на изпълнителния лист, последния превод извършен от ЧСИ към взыскателя е на 28.04.2016 г. Давността по образуваното при ЧСИ Б.Б изпълнително дело е прекъсната и с наложения заповест върху получаваното от ищеца трудово възнаграждение при „***“ ЕАД, който не е изпълнен, тъй като видно от приложеното по изпълнителното дело уведомление М. М. П., считано от 01.04.2016 г. трудовото му правоотношение е било прекратено. Независимо от това, че заповестта реално не е могла да бъде изпълнена, поради това, че ищецът е престанал да работи при „***“ ЕАД, то с неговото налагане давността е прекъсната на 14.07.2016 г. След 14.07.2016 г., когато по отношение на ищеца – солидарен длъжник по образуваното при ЧСИ – Б.Б изпълнително дело е наложен заповест върху получаваното от него трудово възнаграждение, няма извършени други действия насочени към спиране или прекъсване на давността по отношение на солидарния съдлъжник М. М. П..

С разрешенията дадени в т.10 от Тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. по тълк.д. № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС е прието, че когато взыскателят не е поискал извършването на изпълнителни действия в продължение на две години и изпълнителното производство е прекратено по силата на закона – на основание чл.433, ал.1, т.8 от ГПК (чл.330, ал.1, б. „д” ГПК (отм.)), нова погасителна давност за вземането започва да тече от датата, на която е поискано или е предприето последното валидно изпълнително действие. В мотивите на посоченото тълкувателно решение е разяснено, че за разлика от исковия процес, където давността за вземането се прекъсва еднократно - в началото на процеса, то при изпълнителния процес давността се прекъсва многократно – с предприемането на всяко действие за принудително изпълнение. Новата давност започва да тече от този момент и с предприемането на всяко действие за принудително изпълнение се прекъсва.

В изпълнителния процес давността не спира, защото кредиторът може да избере дали да действа (да иска нови изпълнителни способности, защото все още не е удовлетворен), или да не действа (да не иска нови изпълнителни способности).

Видно от приложеното копие на изп. д. № *** г. по описа на ЧСИ - Б., в продължение на две години, считано от 14.07.2016 г. от вискателя не е поискано извършването на изпълнителни действия спрямо ищеца – солидарен длъжник, поради което и по силата на даденото разрешение в т.10 от Тълкувателно решение № 2 от 26.06.2015 г. по т. д. № 2/ 2013 год. на ОСГТК на ВКС, изпълнителното производство спрямо него е прекратено на основание чл.433, ал.1, т.8 от ГПК към 14.07.2018 г., поради перемпция. В съответствие с т.10 от посоченото Тълкувателно решение, без правно значение е дали съдебният изпълнител ще постанови акт за прекратяване на принудителното изпълнение и кога ще направи това, тъй като прекратяването на изпълнителното производство става по право, а новата давност започва да тече от предприемането на последното по време валидно изпълнително действие.

С оглед горното и предвид разпоредбата на чл.125, ал.1 от ЗЗД, след 14.07.2016 г., когато е прекъсната давността по отношение на ищеца с наложения запор при „***“ ЕАД, то и от този момент – 14.07.2016 г. е започнала да тече новата пет годишна давност по чл.111, б. „в“ от ЗЗД. Давността е прекъсната на 24.06.2021 г., с искането на ответника за образуване на ново изпълнително производство, в което са посочени способности на изпълнение. След това давността по изпълнително дело № *** г. по описа на ЧСИ – А.В. отново е била прекъсната с налагането на запови със заповорни съобщения от 18.07.2021 г. до „***“, до „***“ АД, до „***“ АД, с налагането на заповор върху получаващото от длъжника - ищец М. М. П. трудово възнаграждение и открити сметки в Банките, по смисъла на чл.116, б.„в“ от ЗЗД. От 18.07.2021 г. е започнала да тече нова давност за вземанията.

Предвид изложеното между 14.07.2016 г., когато е наложен последния заповор върху получаващото от ищеца трудово възнаграждение при „***“ ЕАД и датата на искането за образуване на второто изпълнително дело при ЧСИ – А.В. – 24.06.2021 г. не е изтекъл давностния срок по чл.117, ал.2 от ЗЗД. Давностния срок по чл.117, ал.2 от ЗЗД не е изтекъл и между наложения от

ЧСИ – А.В. запори от 18.07.2021 г. и датата на предявяване на иска, като не е изтекъл и към датата на приключване на съдебното дирене в производството пред районния съд – 27.02.2023 г., поради което и процесното вземане предявено като частичен иск, не е погасено по давност, а е дължимо.

С оглед изложеното, настоящия съдебен състав намира, че предявения отрицателен установителен иск с правно основание чл.439, вр. чл.124, ал.1 от ГПК за недължимост на сумата от 2500.00 лева - главница, представляващи частичен иск от сума в общ размер на 23156.24 лева, от които главница в размер на 22128.67 лева и неизплатени разноси в размер на 1027.57 лева, ведно със законната лихва върху главницата до окончателното ѝ изплащане, за които суми на 26.06.2015 г. е бил издаден изпълнителен лист по арбитражно дело № 1495/2015 г. по описа на арбитър Б.Г. във вр. с т. д. № 4357/2015 г. по описа на Софийски градски съд, и въз основа на който е било образувано изпълнително дело № *** г. по описа на ЧСИ А.В., е неоснователен, и като такъв следва да се отхвърли.

По разноските:

Страните са поискали от съда да им бъдат присъдени сторените по делото разноси, но не са представили списък на разноските по чл.80 от ГПК.

С оглед изхода на делото на ищеца не се дължат сторените по делото разноси. Не се дължи и определяне на адвокатско възнаграждение на адв. Б., осъществяващ безплатна правна помощ на ищеца в хода на делото, предвид отхвърлянето на предявения частичен иск.

Ответникът е поискал присъждане на разноси, като в хода на делото е бил представляван от юрисконсулт. Поради това и на основание чл.78, ал.8 ГПК, вр. чл. 37, ал.1 Закона за правната помощ, вр. чл.25, ал.1 Наредбата за правната помощ, съдът следва да определи размера на юрисконсултското възнаграждение. В процесния случай, след като взе предвид конкретния материален интерес, както и фактическата и правна сложност на делото, ПРС намира, че следва да определи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00 лева за процесуалното представителство осъществено от юрисконсулта в настоящото производство. Ответникът е направил и разноси в размер на 48.00 лева, представляващи заплатени от него такси за преписи от два броя изпълнителни дела. С оглед доказаните за извършени от ответника разноси в хода на делото и на основание чл.78, ал.3 от ГПК, сторените от

страната разноси в размер на 148.00 лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение и такси за преписи от изпълнителна дела, следва да бъдат възложени върху ищцовата страна.

Водим от горното, П. районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения иск с правно основание чл.439 от ГПК, предявен от **М. М. П.**, ЕГН *****, с адрес: гр. П., *** срещу „***“ ЕАД, ЕИК ***, със седалище/адрес на управление: ***, Бизнес център „***“, за признаване за установено, че ищецът **М. М. П.**, ЕГН ***** **НЕ ДЪЛЖИ** на ответника „***“ ЕАД, ЕИК *** в качеството му на цесионер по Договор за продажба и прехвърляне на вземания от 08.08.2018 г. сключен между „***“ ЕООД и „***“ ЕАД, изпълнение на сумата от 2500.00 лева за главница, представляващи частичен иск от сума в общ размер на 23156.24 лева, от които главница в размер на 22128.67 лева и неизплатени разноси в размер на 1027.57 лева, ведно със законната лихва върху главницата до окончателното ѝ изплащане, за които суми на 26.06.2015 г. е бил издаден изпълнителен лист по арбитражно дело № 1495/2015 г. по описа на арбитър Б.Г. във вр. с т. д. № 4357/2015 г. по описа на Софийски градски съд, и въз основа на който е било образувано изпълнително дело № *** г. по описа на ЧСИ А.В., поради погасяването ѝ по давност.

ОСЪЖДА **М. М. П.**, ЕГН *****, с адрес: гр. П., *** **ДА ЗАПЛАТИ** на „***“ ЕАД, ЕИК ***, със седалище/адрес на управление: ***, Бизнес център „***“ сумата в размер на **148.00 (сто четиридесет и осем) лева**, представляващи разноси по производството за юрисконсултско възнаграждение, и такси за преписи от изпълнителни дела.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред П. окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – П.: _____